

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.698 van 19 december 2000
in de zaak A. 98.198/XII-2872.**

In zake : de NV ISS Servisystem BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. DE WOLF,
kantoor houdende te MAARKEDAL,
Etikhovestraat 6

tegen :

de Universitaire Instelling ANTWERPEN die
optreedt voor het Universitair Ziekenhuis
ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

tussenkomen de partij :

de BVBA MILO SCHOONMAAK,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. ENGELS en W. SLOSSE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV ISS Servisystem BELGIUM NV op 8 december 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van 4 december 2000 waarbij het directiecomité van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen heeft beslist om een overheidsopdracht betreffende de schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval van het Universitair Ziekenhuis van de Universitaire Instellingen Antwerpen te gunnen aan Tussenkomen de partij";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 december 2000, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DE WOLF, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaten P. FLAMEY en J. GHYSELS, die verschijnen voor de verwerende partij, en van advocaat W. SLOSSE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak :

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, dat deel uitmaakt van de Universitaire Instelling Antwerpen, verwerende partij, richt een beperkte offerte-aanvraag in betreffende een aanneming van diensten met als voorwerp :

- "- de schoonmaak van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, van de afdeling Low-Care te Hemiksem en van het huis in de Drie Eikenstraat te Edegem;
- het verwijderen van het vuil linnen en afval van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen en voeren naar een tussenopslag".

1.2. In het toepasselijke bestek UZA/AD/00.054 wordt onder meer bepaald hetgeen volgt :

"III. ADMINISTRATIEVE BEPALINGEN

4. Keuze van de offerte

4.1. De inschrijvingen worden vergeleken volgens de hierna opgesomde en in volgorde van belangrijkheid aangegeven gunningscriteria :

- functionele en technische kwaliteiten van het voorgestelde onderhoudsprogramma
- functionele en technische kwaliteiten van de voorgestelde materialen
 - prijs
 - referenties
 - ISO en ABSU

IV. BIJZONDER LASTENCOHIER

2. Prijsopgave en prijsherziening

2.1. Prijsopgave

De prijsopgave dient in 7 delen opgegeven te worden :

Lot 1 : hospitaalblok

Lot 2 : medisch-technisch blok

Lot 3 : buitenwerken

Lot 4 : gordijnen

Lot 5 : verwijderen van vuil linnen en afval

Lot 6 : toezicht en opleiding

Lot 7 : werken in opdracht en regie uit te voeren.

Bij de prijsbieding zal eveneens een prijs per sublot opgegeven worden met als basis de beschrijving der werken.

(...)

Er wordt gevraagd voor elk van de loten en subloten een globale prijs per maand op te geven en tevens het aantal te presteren uren per lot of sublot/maand of per prestatie".

1.3. De drie kandidaat-inschrijvers worden alle drie geslecteerd : het betreft de NV LAURENTY, de NV ISS Servisystem Belgium, te dezen verzoekende partij, en de BVBA MILO SCHOONMAAK, te dezen tussenkomende partij.

1.4. In de inschrijvingen vullen de verzoekende en de tussenkomende partij in de meetstaat geen prijzen in voor LOT 1/Hospitaalblok, sublot 15 ("Schoonmaak na ontslag patiënt").

In de beschrijving van sublot 15 stelt het bestek (blz. 33) :

"De schoonmaak van kamer en/of bed van de patiënt zal per opdracht in regie-uren uitgevoerd worden. Op te geven prijs per uur regiewerk op werkdag, zaterdag of zondag, in lot 7".

In haar "Lijst Personeelsleden-Uren-pakket-taken" maakt de tussenkomende partij in haar inschrijving echter bij dat sublot 15 wel melding van "5 personen van 7.00 tot 22.00".

De verzoekende partij heeft in de overeenstemmende lijst voor die post in haar inschrijving niets ingevuld.

Met een telefaxbericht wordt op 17 oktober 2000 vanwege het Universitair Ziekenhuis aan de tussenkomende partij gevraagd hetgeen volgt :

"Na verdere analyse van uw offerte in combinatie met de huidige afspraken, stellen wij ons de vraag of er in de bieding is rekening gehouden met de huidige regeling betreffende 'kamers en bedden'. Namelijk dat de eerste twee kamers per dienst door de dagelijkse schoonmaakdienst worden uitgevoerd en bijgevolg niet dienen te worden meegeteld in de regieuren.

Gelieve hierover enige verduidelijking te willen verschaffen".

1.5. De tussenkomende partij antwoordt bij brief van 18 oktober 2000 :

"In de nieuwe prijsofferte werd inderdaad voorzien om de eerste twee kamers voor 'Kamers en Bedden' door de gewone schoonmaakdienst uit te laten voeren en deze dus niet in regie te factureren.

Omdat een aantal jaren geleden door het UZA beslist werd om de opdrachten in regie te beperken wegens budgettaire redenen werd ons gevraagd om een voorstel te doen.

In gezamenlijk overleg werd dan beslist om de schoonmaak van de afdeling te optimaliseren en de

eerste twee kamers voor 'Kamers en Bedden' door de gewone schoonmaakdienst uit te laten voeren.

De tijden voor de schoonmaak bedragen ongeveer :
voor een meer-persoonkamer : 12'
voor een éénpersoonkamer : 20'

We berekenen ongeveer 25' per dag (dit is een gemiddelde van grote en kleine kamers door elkaar)

Werkdagen

25' x 16 afdelingen = 400' minuten per dag = 6,66 uur per dag.

De 6,66 uur per dag ronden we naar beneden af tot 5 uur per dag om eventuele overschattingen uit te schakelen.

5 uur per dag x 21,67 werkdagen =

108 uur x 750,-/uur = 81.000,-

Op zaterdag berekenen we 4 uur =

4 uur x 4,33 weken = 17,32 x 938,-/uur = 16.246,-

Op zondag berekenen we 2 uur =

2 uur x 4,33 weken = 8,66 x 1.500,-/uur = 12.990,-

110.236,-

+ BTW 23.150,-

133.386,-

Dit betekent uiteindelijk een besparing van 133.386 per maand x 12 maanden = 1.600.632,- per jaar".

1.6. Op 23 oktober 2000 beslist het directiecomité van het Universitair Ziekenhuis luidens zijn notulen hetgeen volgt :

"(...)

De firma LAURENTY heeft veruit de laagste totale aanbieding geformuleerd, de aanbiedingen van de firma's ISS en Milo zijn quasi gelijk. Deze eerste benadering moet echter sterk gerelativeerd worden : de firma LAURENTY presteert + 14 % minder uren dan beide andere firma's.

(...)

Het D.C. is dan ook van oordeel dat de offerte van Laurenty niet kan weerhouden worden, omwille van zijn reëel hogere uursprijs en hoofdzakelijk omwille van het duidelijk minder aantal uren dat dit bedrijf presteert. Er wordt bovendien opgemerkt dat het gevaar bestaat dat een tekort aan uren achteraf zou gecompenseerd worden via het lot regie-uren.

De biedingen van de firma's Milo en ISS liggen voor wat de vaste loten en subloten betreft (ongeveer 75 % van de waarde van het contract) quasi gelijk : er is een verschil van ongeveer 1,48 % in het voordeel van ISS. Milo presteert per maand echter + 22 uren (+ 0,25 %) meer dan ISS. Beide firma's hebben een goed dossier ingediend en voldoen aan alle in het lastenboek gestelde criteria.

Voor de werken in regie uit te voeren, zijn eveneens geen grote verschillen vast te stellen : beide firma's hanteren hetzelfde uurtarief voor regiewerken tijdens de week, voor zaterdag en zondagen is er een licht verschil in uurtarief tussen beide bedrijven in het voordeel van ISS. Bij de bieding van Milo is echter in de forfaitaire prijs voor Lot 1 reeds een urenpakket begrepen voor 'Kamers en Bedden' (de eindschoonmaak van de eerste twee kamers in de gebanaliseerde verpleegeenheden). Wanneer dit gegeven in de vergelijking wordt verwerkt, is de bieding voor regiewerk van Milo ongeveer 4 % voordeliger dan deze van ISS.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat er praktisch geen verschil tussen beide biedingen bestaat. De totale kost/jaar zal echter, op basis van simulaties met regie-uren, bij Milo ongeveer 0,3 MF minder bedragen dan bij ISS.

Het D.C. beslist dan ook -gelet op (1) het feit dat de aanbiedingen van beide firma's quasi gelijk liggen, met een licht voordeel voor de firma Milo (rekening houdend met het regie-urenpakket) en (2) de grote organisatorische impact die een verandering van onderhoudsbedrijf met zich brengt en het feit dat hieruit geen enkel duidelijk financieel voordeel kan gehaald worden en (3) de goede ervaring die men heeft met het huidige bedrijf- met unanimité de opdracht voor 'de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van het vuil linnen en afval' aan de firma Milo toe te vertrouwen.

Raming der uitgave : 138 MF/jaar. Dit is vergelijkbaar met het huidig prijsniveau".

1.7. Op 4 december 2000 "bevestigt" het directiecomité zijn beslissing van 23 oktober 2000. Zulks wordt als volgt genotuleerd :

"Het D.C. besliste op 23 oktober ll. de opdracht voor 'de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval' aan de firma Milo toe te vertrouwen. Op dit dossier werden, bij aanvraag om visum, een aantal bedenkingen geformuleerd door de Regeringscommissaris. Terecht werd opgemerkt dat het motief dat de firma die de laagste prijs aanbiedt (Milo) in tegenspraak was met het opgestelde verslag m.b.t. het nazicht der offertes. Dit opgestelde verslag betrof echter een eerste verslag; na hercalculatie bleek immers een kleine fout geslopen in de berekening van de regie-uren. De herberekening van de regie-uren resulteerde in een licht voordeel voor de firma Milo t.o.v. de aanbieding van ISS, zoals medegedeeld aan het D.C.. Het D.C. besliste dan ook, gelet op dit lichte financiële voordeel, de opdracht aan Milo toe te wijzen.

Bij de indiening van het visumdossier werd, ingevolge een materiële vergetelheid de gecorrigeerde berekening van de regie-uren niet in het bundel gevoegd, vanwaar de tegenspraak tussen de beslissing van het D.C. en het ingediende nazicht der offertes.

N.a.v. de bemerking van de Regeringscommissaris werden de juiste rekenbladen bij het betrokken verslag gevoegd. Aan de interne auditor werd verzocht dit verslag op zijn methodologie én zijn berekeningen te controleren. De interne auditor kon zijn goedkeuring aan het verslag verlenen en bevestigde dat de aanbidding van de firma Milo 40.765 BEF goedkoper was dan deze van de firma ISS. Zijn audit wordt ook aan het verslag toegevoegd.

Rekening houdend met deze gegevens bevestigt het D.C. zijn beslissing van 23 oktober 2000, nl. :

- de opdracht voor 'de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval' aan de firma Milo toe te vertrouwen";

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State

Overwegende dat de verwerende partij in een exceptie aanvoert dat de Raad van State niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen; dat zij daarbij nader betoogt dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond dat de verwerende partij een administratieve overheid is in de zin van de artikelen 14 en 17 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, nu uit de rechtspraak van het Hof van Cassatie, meer bepaald de arresten van 14 februari 1997 en 10 september 1999, moet worden afgeleid dat er slechts sprake kan zijn van een dergelijke administratieve overheid indien blijkt dat de betrokken instantie voor derden bindende beslissingen kan nemen;

Overwegende dat in een kort geding, en zulk geldt des te meer in een kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid, de Raad van State slechts een beperkt onderzoek kan wijden aan excepties van onbevoegdheid of van onontvankelijkheid; dat, aangezien de verzoekende partij er zich minder behoorlijk tegen in bescherming kan nemen dan in de procedure ten gronde, het dienvolgens in een kort geding past dat de Raad van

State een exceptie van onbevoegdheid veeleer zou verwerpen dan aannemen tenzij indien zijn beperkt onderzoek uitwijst dat een dergelijke exceptie een hoge graad van ernst vertoont;

Overwegende dat de verwerende partij zelf in het door haar ingediende administratief dossier een aantal stukken neerlegt die op haar statuut betrekking hebben; dat daaruit blijkt dat zij zich zelf een "openbare instelling" noemt en zij voorts niet lijkt te betwisten dat zij als de Universitaire Instelling Antwerpen -waarvan het Universitair Ziekenhuis Antwerpen deel uitmaakt- opgericht is bij wet van 7 april 1971 houdende oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen, academisch onderwijs als opdracht heeft, in haar raad van bestuur door de Vlaamse regering benoemde leden telt en onder toezicht werkt van een regeringscommissaris; dat zulks in de huidige stand van de procedure volstaat om de verwerende partij aan te merken als een administratieve overheid in de zin van de artikelen 14 en 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat de door de verwerende partij ingeroepen rechtspraak van het Hof van Cassatie te dezen niet relevant lijkt; dat de voormelde arresten immers betrekking hebben, niet op instellingen zoals de verwerende partij die bij wet zijn opgericht, maar op naamloze vennootschappen die zijn opgericht door administratieve overheden; dat de exceptie niet de vereiste mate van ernst vertoont en dienvolgens wordt afgewezen;

3. Over de grondvoorwaarden van de vordering.

3.1. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst

dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende, wat de eerste en de derde voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij betreffende het nadeel aanvoert dat door het feit dat de verwerende partij de opdracht houdende aanneming van diensten wenst toe te vertrouwen aan de tussenkomende partij, zij zich op definitieve wijze het recht ontzegd dreigt te zien om die opdracht te krijgen; dat de verzoekende partij het beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt door te stellen dat een arrest in een gewone schorsingsprocedure te laat zou komen om het voormelde voor haar dreigende nadeel nog te weren, nu een betekening van de toewijzingsbeslissing van 4 december 2000 aan de tussenkomende partij, tot gevolg zou hebben dat, met toepassing van de rechtspraak van de Raad van State gevestigd bij arrest nr. 87.983 van 15 juni 2000, een gewone vordering tot schorsing alsdan zou worden afgewezen;

3.2.3. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen het nadeel pogen te relativeren, in hoofdzaak door te wijzen op de sterke marktpositie van de verzoekende partij; dat zij eveneens de uiterst dringende noodzakelijkheid in twijfel trekken, de tussenkomende partij door te stellen dat niets erop wijst dat de toewijzingsbeslissing onverwijld zal worden betekend, de verwerende partij door de mogelijkheid te berde te brengen waarover de verzoekende partij zou beschikken om zich bij afwijzing door de Raad van State tot de hoven en rechtbanken te richten;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij zich in wezen beroept op de mogelijkheid om zelf de opdracht te kunnen uitvoeren, hetgeen zij door de gevraagde schorsing wil vrijwaren; dat door de betekening van de bestreden beslissing tussen de verwerende en de tussenkomende partij een overeenkomst zou tot stand komen tengevolge waarvan, in de lijn van de voormelde rechtspraak van de Raad van State, een gewone vordering tot schorsing naar alle waarschijnlijkheid zou worden afgewezen; dat het bestaan van die overeenkomst de ambitie van de verzoekende partij om zelf de opdracht nog uit te voeren ernstig zou bemoeilijken, ook indien zij vorderingen zou aanhangig maken bij de gewone rechter; dat immers, ook al mocht de gewone rechter dergelijke vorderingen inwilligen, de betrokken procedures voor de verzoekende partij in elk geval bijkomende kosten zouden veroorzaken maar vooral een tijdverlies dat, zelfs bij vastgestelde onrechtmatigheid van de toewijzingsbeslissing maar met een overeenkomst waaraan gebeurlijk reeds uitvoering is gegeven, een mogelijk herstel in natura toch verderaf zou brengen; dat aldus moet worden aanvaard dat de verzoekende partij, mede gelet op de aanzienlijke waarde van de in het geding zijnde opdracht, door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ondergaan; dat voorts kan worden aanvaard dat zij een beroep deed op de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die zij met bekwame spoed blijkt te hebben ingesteld; dat aldus aan de eerste en aan de derde voorwaarde van het voormelde artikel 17 is voldaan;

3.3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij twee middelen aanvoert waarin zij een aantal grieven verwoordt tegen de bestreden beslissing; dat zij onder meer het gelijkheidsbeginsel geschonden acht en artikel 115,

laatste lid, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken; dat zij daartoe betoogt dat zij zowel voor wat betreft de vaste loten en de subloten als voor wat betreft het uurtarief voor regiewerken, de laagste prijs heeft ingediend; dat zij uit het gunningsverslag afleidt dat in de prijsopgave van de tussenkomende partij bepaalde prestaties betreffende eindbeurt kamers bij ontslag patiënt, die volgens het bestek verplicht in regie (lot 7) moeten worden uitgevoerd, opgenomen zijn in de forfaitaire prijs voor schoonmaakwerk (lot 1); dat zij voorts aanvoert dat de verwerende partij de gelijkwaardigheid van haar offerte en die van de tussenkomende partij erkende, maar na een herberekening door de verwerende partij toch een finaal resultaat wordt bereikt waarbij de prijs van de tussenkomende partij 40.000 frank lager ligt en dat zulks gebeurde nadat de tussenkomende partij "in de mogelijkheid was (gesteld) een van het bestek afwijkende aanbieding te verrichten op basis van de ervaring die zij in het verleden tijdens de uitvoering van deze opdracht heeft opgedaan";

3.3.2. Overwegende dat de tussenkomende partij niet specifiek ingaat op deze grieven; dat de verwerende partij deze wel in een repliek betreft; dat zij meer bepaald tegenover het tweede middel stelt :

"dat, aangezien geen uitsluitel kon worden gegeven op grond van de eerste twee (opgesomde) criteria, de prijs wel noodzakelijkerwijze de rangschikking moet bepalen; dat dan nog de offertes zeer dicht bij elkaar lagen, doch finaal de voorkeur werd gegeven aan de offerte MILO, omwille van het licht prijsvoordeel van deze laatste, na verbetering conform artikel 111 van het K.B. van 8 januari 1996";

dat zij datzelfde standpunt reeds als repliek op het eerste middel als volgt specificeert :

"Overwegende dat uit de lijst van het urenpakket, gevoegd bij het inschrijvingsbiljet is gebleken dat de N.V. MILO voor sublot 15 een aantal uren vermeld had, terwijl in de meetstaat daaromtrent (terecht, want in regie) niets werd vermeld;

Overwegende dat de aanbestedende instantie deze onduidelijkheid heeft opgemerkt en met toepassing van artikel 115, voorlaatste lid van het K.B. aan de N.V. MILO gevraagd heeft daarover een precisering te geven (brief dd. 17 oktober 2000); dat de N.V. MILO hierover uitsluitel heeft gegeven (brief dd. 18 oktober 2000);

Overwegende dat de aanbestedende instantie daaropvolgend een verbetering heeft doorgevoerd met betrekking tot de ten onrechte in een post voor forfait aangerekende uren (zie lijst urenpakket gevoegd bij inschrijvingsbiljet; zie evaluatieverslag 'nazicht offertes' stuk 5 administratief dossier : 'Uit deze tabel blijkt dat MILO het laagste totaal aan regie factuur heeft doordat reeds een gedeelte van de regie is vervat in de forfaitaire kost'); dat deze verbetering is geschied conform de bepaling van artikel 111 van het K.B. en zonder miskennen van de besteksbepalingen;

Dat deze verbetering conform artikel 111 is geschied, rekening houdend met de werkelijke bedoeling van de inschrijver, die 'met alle middelen' kan nagegaan worden, 'onder meer door een onderzoek van de offerte, door een vergelijking van de prijzen met die van de overige inschrijvers en met de gangbare prijzen' (artikel 111 K.B. 8 januari 1996); dat de verwerende partij aldus heeft vastgesteld - wat haar recht en zelfs haar verplichting is - dat de regie-uren begrepen in lot 1 (sublot 15) bij de firma MILO, opgenomen in het urenpakket, gevoegd bij het inschrijvingsbiljet, maar waarvoor geen forfaitaire prijs was aangerekend zoals blijkt uit de meetstaat, uit de prijs van dit forfaitair lot is gelicht en gevoegd werd bij het lot regie-uren; dat deze hercalculatie is geschied aan de hand van de kostgegevens der regie-uren van de firma MILO voor weekdays, zaterdag en zondag";

3.3.3. Overwegende dat uit de bestekbepalingen enkel lijkt te kunnen worden afgeleid en tussen partijen ook geen betwisting lijkt te bestaan, dat wat sublot 15 ("Schoonmaak na ontslag patiënt") betreft van lot 1 ("hospitaalblok), geen forfaitaire prijs gold maar de in dat kader te verrichten diensten in regie dienden te worden verricht volgens de prijsopgave van lot 7 ("Werken in opdracht en regie uit te voeren"); dat dit

alles in de aangehaalde beschrijving van sublot 15 van lot 1 lijkt te kunnen worden gelezen en overigens ook nog in andere bestekbepalingen waarin verwezen wordt naar regiewerk na ontslag patiënt, meer bepaald op de bladzijden 14, 16, 23 en 60 van het bestek; dat de twee in huidig geding tegenover elkaar staande inschrijvers in de meetstaat dan ook geen bedrag invulden voor het voormelde sublot 15; dat de tussenkommende partij echter in tegenstelling tot de verzoekende partij in de voormelde "LIJST PERSONEELSLEDEN - URENPAKKET" bij dat sublot 15 dan weer wel voorzag in "5 personen van 7.00 tot 22.00"; dat zulks naar eigen zeggen in haar nota, de aandacht van de verwerende partij trok en aanleiding was voor de aangehaalde telefax van 17 oktober 2000 met vraag of in de bieding rekening was gehouden "met de huidige regeling betreffende 'kamers en bedden'"; meer bepaald dat de eerste twee kamers per dienst niet dienden te worden meegeteld in de regieuren; dat vervolgens een herberekening is gebeurd, na het antwoord van de tussenkommende partij dat "inderdaad" voorzien was om die eerste twee kamers - de Raad van State neemt aan dat het hier de kamers na ontslag patiënt betreft - door de gewone schoonmaakdienst uit te laten voeren en deze dus niet in regie te factureren;

Overwegende dat de voormelde handelwijze van de verwerende partij door haar in haar nota als een toepassing wordt voorgesteld van artikel 111 van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996; dat luidens het eerste lid van dat artikel de aanbestedende overheid "de rekenfouten en de kennelijk materiële fouten" in de offertes verbetert; dat echter te dezen niet lijkt te kunnen worden aanvaard dat de offerte van de tussenkommende partij rekenfouten of kennelijk materiële fouten bevatte; dat zij in het forfaitair gedeelte van de opdracht, waarin het kwestieuze sublot 15 is ondergebracht terecht voor dat lot geen prijs invulde; dat aldus in de huidige stand van de procedure

het besluit moet zijn dat aan de tussenkomen de partij niet diende te worden gevraagd naar een bijzondere invulling van dat bepaalde forfait in haar bieding; dat de door haar gegeven invulling immers geen steun lijkt te vinden in het bestek, krachtens hetwelk elke schoonmaak na ontslag patiënt in lot 7 is begrepen; dat, indien de schoonmaak van de eerste twee kamers na ontslag patiënt in het forfait van lot 1, sublot 15, diende te zijn begrepen, het er op lijkt dat zulks in het bestek had moeten zijn vermeld; dat de vraag van de opdrachtgevende overheid klaarblijkelijk was ingegeven door de gangbare praktijk van de lopende overeenkomst met de tussenkomen de partij en niet door het bestek; dat de voormelde verduidelijking toch is gevraagd en aldus alleen de tussenkomen de partij de kans werd geboden om haar offerte te "verduidelijken"; dat daardoor de verwerende partij de kans kreeg ze te herberekenen, en ze aldus uiteindelijk werd aangemerkt als de offerte met de "laagste" prijs en meteen ook als de "voordeligste" offerte omdat de prijs te dezen als enig onderscheidend criterium overbleef; dat aldus de opdrachtgevende overheid lijkt te hebben gehandeld met schending van het principe van de gelijke behandeling van de inschrijvers; dat zij daardoor voorts ook artikel 115, laatste lid, van het meervermelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 lijkt te hebben geschonden, nu dat artikel bepaalt hetgeen volgt : "wanneer verscheidene offertes die het voordeligst worden geacht, met inachtneming van alle factoren, als gelijkwaardig worden beschouwd, kan de aanbestedende overheid, voor de schifting van de inschrijvers, vragen dat zij een verbetering van hun offerte indienen"; dat immers in de huidige stand van de procedure moet worden aangenomen dat, in zoverre de voornoemde "verduidelijking" als een dergelijke verbetering zou kunnen worden beschouwd, zij enkel is gevraagd aan de tussenkomen de, maar niet aan de verzoekende partij; dat het tweede middel in zoverre ernstig is;

3.4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de BVBA MILO SCHOONMAAK in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 december 2000 van het Directiecomité van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen waarbij de beslissing van 23 oktober 2000 wordt bevestigd om de opdracht voor "de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval" aan de BVBA MILO SCHOONMAAK toe te vertrouwen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 2000, door :

de H. D. VERBIEST,
Mevr. S. DOMS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.